

Sygn. akt: I C 299/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	st. sek. sąd. Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2017 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 299/17 upr.

UZASADNIENIE

WYROKU ZAOCZNEGO z dnia 5 grudnia 2016 roku

W dniu 29 czerwca 2017 roku do tutejszego Sądu wpłynął pozew Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 2867,94 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że wierzytelność przeciwko pozwanej nabyła od (...) Banku S.A., jako następcy prawnego (...) Banku S.A, który zawarł z pozwaną w dniu 26 czerwca 2008 roku umowę bankową o nr (...). Strona powodowa wskazała nadto, że umowa przelewu wierzytelności została zawarta w dniu 2 kwietnia 2014 roku. Strona powodowa wskazała, że na kwotę dochodzoną pozewem składają się kwota 1490,40 zł tytułem należności głównej, kwota 110,86 zł tytułem odsetek, kwota 850,31 zł tytułem odsetek karnych i kwota 416, 37 zł ty tytułem odsetek ustawowych.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 26 czerwca 2008 roku pozwana oraz (...) Bank S.A. zawarli umowę nr (...) o kredyt gotówkowy.

Dowód: umowa (k. 25 – 28 i akta I Co 958/09).

(...) Bank S.A. oraz strona powodowa zawarły w dniu 2 kwietnia 2014 roku umowę przelewu wierzytelności. W ramach umowy strony ustaliły, że Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabywa od (...) Bank S.A. wierzytelności objęte załącznikiem nr 1A i 1B.

Dowód: umowa (k. 8 - 11).

W wydruku w formie tabeli z listy wierzytelności do umowy z dnia 2 kwietnia 2014 roku wskazano dane M. S. oraz kwotę 2725,42 zł jako zadłużenie, a także datę zawarcia umowy i identyfikator klienta.

Dowód: wydruk (k. 12).

W piśmie bez daty powiadomiono pozwaną, że strona powodowa nabyła wierzytelność przeciwko niej.

Dowód: pismo (k. 13v).

W dniu 22 czerwca 2017 roku został sporządzony wyciąg z ksiąg rachunkowych Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego reprezentowanego przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A., w którym wskazano, że w księgach Funduszu widnieje zadłużenie przeciwko M. S. z umowy pożyczki nr (...) w kwocie 2867,94 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 7).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na rzecz osoby trzeciej, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo w szczególności właściwości zobowiązania.

Na podstawie wskazanego przepisu przelew wierzytelności jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej, a przedmiotem przelewu jest wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać i która jest w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). W tym zakresie konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się zatem oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 LEX nr 184218; wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1).

W ocenie Sądu obowiązkiem strony powodowej było wykazanie, że Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabył konkretną wierzytelność przeciwko pozwanej z umowy z dnia 26 czerwca 2008 roku nr (...), a także wysokość nabytej wierzytelności.

Podstawą dochodzenia przeciwko pozwanemu kwoty objętej żądaniem w ocenie strony powodowej są umowa przelewu wierzytelności, wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu oraz wydruk k. 12.

W ocenie Sądu te dokumenty nie są wystarczające do uznania, że strona powodowa nabyła konkretną, zindywidualizowaną wierzytelność przeciwko pozwanej, wskazaną w pozwie, a nadto nie stanowią dowodu wysokości zobowiązania pozwanej.

W uzasadnieniu wskazanego już orzeczenia z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 Sąd Apelacyjny w Białymstoku wskazał, że „w żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszczone są dane pozwanego i inne informacje, a wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności względem pozwanego jest konkretna wierzytelność”.

Akceptując w całości wskazane przez Sąd Apelacyjny uwagi, Sąd doszedł do przekonania, że ogólna umowa sprzedaży wierzytelności i wydruk tabela (k. 12), a także wyciąg z ksiąg rachunkowych Prokura

Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego, nie stanowiły wystarczających dowodów przemawiających za zasadnością żądania strony powodowej.

Jeżeli chodzi o umowę przelewu wierzytelności to ma ona charakter ogólny, nie wynika z niej, że faktycznie strona powodowa nabyła jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanej, że przedmiotem umowy z dnia 2 kwietnia 2014 roku była wierzytelność przeciwko pozwanej. W ocenie Sądu uzupełnieniem umowy przelewu wierzytelności są załączniki nr 1 A i 1B do tej umowy, obejmujące konkretne wierzytelności objęte umową. Załączniki te mają istotne znaczenie albowiem konkretyzują przedmiot umowy przelewu wierzytelności. W ocenie Sądu tylko umowa przelewu wierzytelności i załączniki do niej łącznie mogłyby być niewątpliwym dowodem na to, że strona powodowa nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanej z umowy nr (...).

W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu rozważań wskazanych w uzasadnieniu wskazanego wyżej orzeczenia Sądu Apelacyjnego, dowodem potwierdzającym nabycie wierzytelności przeciwko pozwanej ze wskazanej w pozwie umowy, nie mógł być wydruk z k. 12. W szczególności należy wskazać, że wydruk ten nie został podpisany przez strony umowy przelewu wierzytelności, nie wiadomo także kiedy został sporządzony i przez kogo.

Nadto sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (k. 7) nie mógł być dowodem potwierdzający wysokość wierzytelności i nabycie konkretnej wierzytelności przeciwko pozwanej z umowy nr (...). Należy zważyć, że sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie korzysta z waloru dokumentu urzędowego, a jedynie jest dokumentem prywatnym potwierdzającym określony zapis w księgach rachunkowych funduszu (wyrok TK z dnia 11.07.2011 roku P 1/11 (...) Seria (...) 2011 nr 6 poz. 53; wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2015 roku I ACa 824/14 [legalis 1213577](#)).

Zapis z ksiąg rachunkowych bez odniesienia do konkretnych dokumentów, w tym wypadku umowy sprzedaży wierzytelności i szczegółowych załączników do niej, a także źródła istnienia samego zobowiązania pozwanej, nie mógł być dowodem przemawiającym za zasadnością żądania pozwu.

Wreszcie należy wskazać, że strona powodowa nie przedłożyła żadnego dokumentu, z którego wynikałaby wysokość wierzytelności dochodzonej pozwem, w szczególności wysokości należności odsetkowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa nie udowodniła w sposób nie budzący wątpliwości, że nabyła wobec pozwanej konkretną wierzytelność z umowy nr (...) i nie udowodniła wysokości swego żądania.

Z uwagi na powyższe powództwo oddalono.